

DIVADLO KARLA PIPPICHA

17.00 a 20.00 (+ seminaristé)

IČA A URAK

BSP, Jaroměř – Liberec (Bodí + Spojáček Poprvé) • pro diváky od 10 let

MALÁ SCÉNA DIVADLA KARLA PIPPICHA

10.00

ZVÍRÁTKA A LOUPEŽNÍCI

VOZICHET, Jablonec nad Nisou • pro diváky od 5 let - Představení v otevřeném programu

14.00 a 16.00 (18.00 seminaristé)

VESELÉ PŘÍHODY PACHÝŘE A CHROŠE

PACHÝŘ, Pačejov • pro diváky od 12 let

DON ŠAJN

POLI, Hradec Králové • pro diváky od 12 let

pondělí 5. července

DIVADLO KARLA PIPPICHA

11.00

HOST MĚSTA CHRUDIMI

STUNDE

Teatr gumowezielone Olešnica, Polsko • pro diváky od 15 let

MALÁ SCÉNA DIVADLA KARLA PIPPICHA

10.00

JAK PRINC S VODNÍKEM VYTOPILI PEKLO

ROLNÍČKA, Horažďovice • pro diváky od 5 let

Představení v otevřeném programu

14.00 a 16.00

HRA (Oidipus)

RÁMUS, Pízeň • pro diváky od 12 let

DIVADLO MED

14.00 a 18.00

EPOS

DNO, Hradec Králové • pro diváky od 15 let

ANI ANIČKA, ALE ALENKA

(tentokrát) HARMONIKA, Městečko Trávka • pro diváky od 10 let

DIVADLO MED

10.00

O PRINCEZNĚ NA DRAČKU

Divadelní společnost bratří Machků, Brno • pro diváky od 6 let

MALÉ NOČNÍ PŘÍBĚHY

TEATRO MATITA, Slovinsko • pro diváky od 6 let

14.00 a 18.00 (16.00 seminaristé)

PIDIŽENUŠKY

BRUNCVÍKOVÉ – PIDIŽENUŠKY, Svitavy • pro diváky od 12 let

PRCEK TOM A DLOUHÁN TOM

HOLKY NA ZABITÍ + PAVEL, ZUŠ Semily • pro diváky od 8 let

21.30

KDE, LÁSKO, KDES BYLA

HANA VOŘÍŠKOVÁ A HELENA VEDRALOVÁ • pro diváky od 12 let

Představení v otevřeném programu

DOPLŇKOVÝ PROGRAM

19.00

koncert THE FASTBIRDS • letní scéna (Náměstí Josefa Ressela)

22.30

KŘESLO PRO HOSTA - Vzpomínky na Miladu Mašatovou • salónek Sůva

HAPPENINGOVÝ VEČER

S VYHLÁŠENÍM VÝSLEDKŮ 53. LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI

Náměstí Josefa Ressela

16.00

lidová prodejci, bohaté občerstvení

18.30

CHRUDIMSKÝ DECHOVÝ ORCHESTR

pochod od Divadla Karla Pippicha na náměstí J. Ressela

19.00

BIG BAND F. A. MACHA - promenádní koncert

20.00

PASKUDÁRIUM - loutkové představení divadla PIKI Pezinok

21.00

1. VYSTOUPENÍ SEMINÁŘŮ

21.30

koncert **SMOKIE REVIVAL** - hudební skupina

22.30

2. VYSTOUPENÍ SEMINÁŘŮ

23.00

ROCKY IX - loutkové představení divadla BUCHTY A LOUTKY

24.00

MEKY BAND + VÁCLAV NECKÁŘ REVIVAL - hudební skupina

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ 53. LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI

RECENZIE

Malé noční příběhy, Teatro Matita, Slovinsko

Malé noční příběhy

Tváří muka pronásledující zoufalého spisovatele natolik, že si nařídí budík na noční hodinu v naději, že konečně něco zplodí. A opět nic..! Ani šnek, ani bota, býček nebo žába nejsou vhodnými hrdiny pro jeho budoucí skvělé dílo... Spisovatel, takto dvouručně maňas s klapací pusou a mrkacíma očima, virtuózně hraný Matijou Solcem, publikum doslova rozchechtává každým pohybem, výrazem v tváři, každou myšlenkou. Je to tak strhující úvod, že už nemá skoro šanci na žádnou gradaci. Spisovatel usíná, jím zavržené postavy v jeho snu ožívají a smích publika utichá. Hrátky šneka a boty (trochu těžko identifikovatelné) začínají zavánět nudou. Nevím, zda to byl Matijův záměr, ale vcelku to působilo jako trošku drhnoucí rozjezd k možnostem dalších gradací loutkové komediálnosti. Toreador s býkem, ale především neodolatelná žába se svými výrazovými možnostmi i vtipně vymyšlenými situacemi byla dalším vrcholem Matijovy produkce.

Jeho spoluhráčem je muzikant Rene, který nejen dotváří zvukový plán inscenace, ale je vtažen i do příběhu. Matija je sám sobě i scénografem a především jeho loutka žaby a loutka spisovatele je mimořádně zdařilá. Jejich výraz mluví, i když Matija mlčí. Dáváme jen k úvaze, zda by první „snové“ etudy nestálo za to trochu prokrátit či lépe vypointovat.

Iva Peřinová

O princezně na drraačkuu

„Žonglovací divadýlko“ Tomáše Machka mělo včera trošku smůlu, že následovalo po krátké pauze hned po Malých nočních proměnách. V opačném pořadí by zapůsobilo jinak a taky svěžeji. Na gradování humorných výstupů z předchozí inscenace se velmi těžko navazuje takto odjinud, z úplně jiné poetiky. Ani bychom si snad nekladli otázku, která se po téměř „realistickém“ uchopení spisovatelovy noční múry vetřela: „Kdo je to tedy? Kejkliř? Pohádkář? Proč už je jeho kostým předem připravenou

funkční scénou?“ Nicméně samostatně je Tomášova žonglování hříčka o překrásné panně, která na svou krásu doplatila, sympatickým pokusem o neokoukaný inscenační tvar a o jiný druh humoru.

Iva Peřinová

Goluxové

Začátek vypadá slibně, na své by si měli přijít všichni ti, kteří mají rádi divadlo, v němž je na co se dívat. Sympatická skupina mladých lidí hraje na motivy Třináctých hodin Jamese Thurbera. Představení není pravda loutkové, ale to snad laskavý divák odpustí, zvláště když jde o zpracování oblíbeného a silného příběhu.

Očekávání ze slibného úvodního nastolení postavy Goluxe se ale nenaplnuje. Místo toho přibývá otázek. Kdo je vlastně Vévoda? Proč vězň Saralindu? Saralinda je zakletá? Proč je kočka v kleci? Motivace postav chybí, stejně jako dramatické situace. Krásné scénické obrazy, světelná

kouzla a písně jakoby existovaly jen samy pro sebe, nezávisle na samotném příběhu, který k nám kosťbratě doléhá pouze ze slov. Hráči mají nasazené jakési škrabošky, postavám ale přesto chybí stylizace. Hraje se činoherním způsobem, bez motivace a vybudované situace ale ani nelze dosáhnout věrohodného hereckého projevu. Zvláště zjevný je tento problém v předlouhé hospodské scéně, kde se navíc stále jen opakují stejné informace, a to ve zdvojené podobě - v replikách a textech písní. Z mnoha použitých písní se jeví jako funkční snad jen ta úvodní, která představuje jinak nápaditě pojatého Goluxe. Ostatní znějí stále stejně tklivě, neposunují příběh dopředu a navíc ani neznějí příliš přesvědčivě - jako by je hráči nevzali tak úplně za své.

Věřím, že svitavský soubor prošel během přípravy inscenace zajímavým a obohacujícím hledáním, tvůrcům se ale tentokrát nepodařilo účinně a přesvědčivě dovést své sdělení k divákovi.

Jakub Hulák

Stop, DNO, Hradec Králové

Goluxové, Dramatická školička Svitavy

Stop, Splátky domů, Dr. Kraus

Mladé, osvěžující, ucelené, zábavné, plné energie a nezkratitelné tvořivosti, kompaktní, temporytmicky vyvážené bylo představení či jevištní koláž, složená z písní, scének, etud a jiných jednotlivostí, divadelního společenství DNO, které s neskrývanou a upřímnou radostí z tvorby, radostí z komunikace s divákem, předkládá mimo jiné originálně vypointované divadelní skeče propojené vyprávěčem, poetou, básníkem, osobností, motorem, průvodcem, určujícím a směřujícím prvkem, člověkem, který vyplňuje čas, když se přestavuje scéna, člověkem, který baví, recituje, špatně artikuluje, člověkem, bez něhož by dnes už DNO nebylo DNO, což je zrádné, člověkem, který by nebyl bez DNA - Jiřím Jelínkem, kdy první skeč s názvem Stop nabízela skvělé herecké výkony přesné ve výrazu, vtip, nečekanou pointu, plno

drobných nápadů, druhá skeč Splátky domů - název se mi nespojuje s tím, co vidím - pak schopnost improvizace, zkušenost herců, opět neočekávanou pointu, dualitu, a třetí Dr. Kraus: pokud dr. Jelínek každé představeníčko uvede v rámci upřímné a otevřené hry s divákem řečí o důvodech inscenování a hraní tohoto „kusu“, mezi které patří radost a touha zahrát si s marionetou a tahat za nitky, pak je divák odzbrojen a nezbyvá mu nic jiného, než jen tuto radost sledovat, avšak na dramaturgicky velmi promyšlené hříčce s faustovskou tematikou, kdy odhalení, že Pimprle je vlastně Mefisto a že celý příběh Dr. Krause se odehrává v televizi, je absolutně úžasný dramaturgický nápad, čili opět neočekávaná pointa, ...není v tom už jakási cykličnost, stejnost, nudnost, ...???

DNO jsou také fanatické faninky, fenomén, favorit (?), fungování, funkčnost, fšichni.....
Hana Galetková

Dr. Kraus, DNO, Hradec Králové

OHLASY

Goluxové

· Nevím úplně o čem to hráli. Vím o čem všem by to mohlo být, ale nevím o čem tohleto bylo. Ale dělali to pěkně.

· Mě to představení nezaujalo. Ten vévoda mi přišel bez výrazu. Když jsem tam přišel a sednul jsem si a začlo to, tak jsem čekal, že to bude takový trošku víc, aby to ve mně vyvolalo hlubší emoce. Bylo to téma fórama shozený, nešly do toho.

· Pofidérní. Moc jsem tomu nerozuměla. Tomu příběhu. Bylo to takový chaotický.

· Mně se to zdálo málo akční a né loutkový.

· Mně se to líbilo, celý ten příběh, ale nelíbila se mi rozladěná kytara. Nepřišlo mi to loutkový, ale přišlo mi to dobrý.

· Loutky tam přece byly ty hole, mně se to vcelku líbilo.

· Mně se to líbilo. Ten příběh se mi líbil. Jak ho ztvárnili. Hráli to mladí hezký lidi. Hezky zpívali.

· Líbili se mi písničky, především texty.

· Mě to neoslovilo.

· Mě oslnilo to světlo, jinak se mi to líbilo.

· Moc se mi líbilo. Celý příběh jsem pochopil, pro mě tam mohlo být trošku víc legrace. To představení bych dal za vzor všem činohráčům, bylo to činoherní myšlení, hned bych to poslal na nějakou přehlídku.

Malé noční příběhy O princezně na draačkuu

· Mně se na tom líbil ten herec, jak hrál s tou loutkou a jak hrál toho pána, co to psal, jak měnil hlasy. Úplně vypadal jako člověk a měl lidskou mikinu. Bylo to hrozně dobře postavený, prostě to bylo hrozně dobrý.

· Mně se nejvíc líbil ten starý dědeček, co pořád psal.

· Mě se líbily dost ty loutky. Jak to bylo dobře voděný. No, ten Matija.

· Mně se to určitě líbilo. Přišlo mi to dost geniální, co všechno se dá dělat jenom rukama, fakt hodně dobrý.

· Hodně profesionální a na úrovni. Spíš představení pro dospělé, mělo se to říct, děti se docela bály, mi přišlo.

· Líbilo, líbilo. Spíš to druhé, to o princezně.

· Nápaditý, no. Dá se to zahrát vlastně kdekoliv, udělat draka z brašničky.

· To první představení mě zaujalo rozhodně víc, mělo moc pěkné vodění toho starce.

DNO

· My jsme viděli včera divadlo a nebylo to takhle improvizovaný, měli to víc připravený, ale tohle se nám líbilo víc. Bylo to akčnější. Srovnáváme se Školou Kristovou.

· Pěkné. Mně se líbilo všechno. Ten Kašpárek si z něho dělal srandu, ne, že čert si z něho dělal srandu, že je Kašpárek a to byl čert. Já jsem nevěděl.... to..., že to tak dopadne. Překvapil mě ten Kašpar.

· Nebude se jezdit na Chrudim, ale na DNO.

· Nejvíce se mi líbilo, jak se ten Kašpárek proměnil v čerta.

· Jsem rád, že se konečně odhalila podstata Kašpárka.

· Včera jsem byla v Národním divadle na Krásce a zvíře. Když jsem hrála s bratry Formany na Střeleckém ostrově, tak jsem si vůbec neuměla představit, že podobné principy můžou fungovat i v Národním divadle. Tak se těším, až tam uvidím DNO.

O princezně na draačkuu DS bratři Machků, Brno

OTÁZKY a ODPOVĚDI

1. otázka: Vaše oblíbená kniha?
2. otázka: Co považujete za počátek Vašeho souboru?
3. otázka: Jaká byla Vaše první společná Chrudim?
4. otázka: Co Vás na divadle bere?
5. otázka: Váš oblíbený dětský hrdina?
6. otázka: Na co jsme se Vás bývali měli zeptat a co byste nám na to odpověděli?

DON ŠAJN LS Poli Hradec Králové

Vtipné, stručné a podnětné po další zamyšlení nad krutostí, nad snadností a lehkostí zabíjení. Průběh celého představení je nečekaně rychlý. Vše je odehráno ve velké zkratce a výrazným zjednodušením, však zcela v duchu lidové komedie i v té naivitě, se kterou v ní postavy jednají. Pregnatně vystihuje podstatu staré lidové hry. Ale právě jakoby ta velká míra zjednodušení posunula Šajnovy způsoby do jakési nadčasové roviny.

Hráno menšími řezbovanými marionetami, dobře pojednanými v řezbě i kostýmu i v duchu historické hry. Pro jevištní provedení předpokládá inscenace komorní divadelní prostředí.

J.Merta (redakčně kráceno)

IČA A URAK BSP Jaroměř-Liberec

Jedná se o pracovní spojení dvou samostatných souborů - libereckého Spojáčku a jaroměřského souboru BOĎI.

Představení vychází z textů sovětských autorů G.A.Menoščíkova a M. G. Voskobojnikova, vydaných v originále v roce 1950, český překlad 1952.

Významným prvkem je zapojení videotechniky - nad scénou je umístěno plátno, na které je (jako na sibiřskou oblohu) promítán text sborových deklamací a názvy jednotlivých scének, vše v azbuce. Na toto plátno jsou také promítány živě snímané loutkové výstupy v prostoru ledničky.

Odborná porota udělila několik dobrých rad (sjednocení sborových deklamací, zvýšení tempa v některých scénkách, větší důraz na hru s loutkou). Zcela výjimečné je tvůrčí spojení dvou souborů, navíc žijících tak daleko od sebe...

Při závěrečném hodnocení celé přehlídky tato inscenace obdržela individuální ocenění „za tvůrčí počin“.

red

IČA A URAK BSP Jaroměř-Liberec

1. Pohádky sibiřských lovců (momentálně) a Jakub pískající leporelo
2. Chrudim 2003
3. Postižená plánováním společného představení
4. Všechno
5. Je jich hodně, tedy namátkou: Kašpárek, Hurvínek, Rumcajs, Pokémon, Šmoulové, Víla Amálka, Rákosníček, Harry Potter, Neználek, Princ Bajaja, Zlatovláska, Křemílek, Vocho-můrka, Ajet'áci, Arabela, Hup a Hop,

Žofka, Teletubbies, Maková Panenka, Rocky, Pepek námořník, Maxipes Fik, Štaflík, Špagetka, pes Jonatán, Fifinka, Bobík, Pind'a, Myšpulín, Xena, Vydrísek, Skrblík, Chip a Dále, Gumítki, Ljáček, Medvídek Pú, Strýček Fido, Vik a zajíc, dědeček Mrzíček, Všudychmat, Smolíčkovi, ...

(redakčně kráceno)

6. ?!?!?!?!?

DON ŠAJN LS Poli Hradec Králové

1. Švejk.
2. To je na dlouhé psaní!
3. Skoro vždycky dobrá. Jen občas to někdo zkazil.
4. Lidi, co se okolo divadla motaj.
5. Asi ti kluci z filmu „Cesta do pravěku“.

Jestli se mi chce vyplňovat tuhle anketu. Odpověď: Ve vši úctě, ani moc ne!

PROČ ONI

VESELÉ PŘÍHODY PACHÝŘE A HROŠE Pachýř, Pačejev

V inscenaci je využito komentáře a demonstrace (a opačně) jednotlivých situací ze „života“ Pachýře a Chroše, loutek, které jsou v technologii provedení závažné „marionety“ – předměty. Vtipné řešení odkrytého a zakrytého pohledu na „loutky“ s částečně zakrytým voděním je přesně traktováno a za předpokladu zpřesnění temporytmu souhry vodičů a komentátora lze předpokládat značný divácký ohlas. Zatím vodičské party byly zvládnuty nepoměrně lépe než part komentátora.

Jiří Pokorný

PIDIŽENUŠKY

Dramatická školička Svitavy

Tři krátké výstupy v podání čtyř dívek s použitím loutek a stolu.

Ocenili jsme nápadité loutky a jejich animaci. Jednotlivé etudy jsou hravé, čistě provedené. Příjemným oživením je i činoherní složka – dívky jsou na sebe napojené, v kontaktu, mají mezi sebou jasný vztah. Každá pohádka je uvedena výstupem kontaktujícím diváka, který jemně nastiňuje její téma. Slabší stránkou jsou pointy pohádek. Ztrácí se, jsou rozmazané, což je způsobeno především důrazem kladeným na propojení příběhů. Také konec působí poněkud umělé a násilně. Je vidět, že etudy vznikaly odděleně a až nakonec byly propojeny v jeden celek. I přes tyto drobné nedostatky je představení zdařilé, práce s loutkou i zpracování textů si zaslouží pozornost.

Petra Zámečnicková

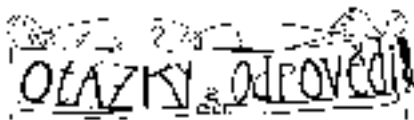
PRCEK TOM A DLOUHÁN TOM Holky na zabítí + Pavel, ZUŠ Semily

Inszenace americké pohádky Pavla Šruta Prcek Tom a Dlouhán Tom je představení, které k nám promluví se sympatickou živostí a komorním tvarem. Hraje se, velmi vynalézavě, malými maňasy na „paravánu“ tvořeném těly herců. Hru studenti už v Turnově dobře zvládli, lehce dali najevo, co je na příběhu zajímavá a s loutkou si zahráli s chutí.

Je ale pravda, že „americká drsnost“ pohádky je místy poněkud zarážející a vyplatilo by se víc pracovat s nadšátkou – vyvrcholení (smrt babiček) by pak například nemuselo vyznít tak nevhodně drasticky. I zpřesnění v temporytmu, zvlášť v závěru inscenace, by inscenaci neuškodilo.

Inszenace ale působí kultivovaně. Soubor dostal cenu za výtvarné pojetí a představitel hlavní role, Pavel Marek, za herecký výkon.

Blanka Šefrnová

PIDIŽENUŠKY

Dramatická školička Svitavy

1. Podle toho, co je oblíbený. Spíš, jak má člověk náladu (chce-li se smát, plakat, nebo se jen tak nad něčím zamýšlet!). Spíš autoři - Dyk, Tolkien, Werich, nebo žánry - detektivky, příběhy bez konce a povídky.
2. Ze souboru Bruncvíkové se čtyři nadšenky rozhodly dělat ještě něco víc, a tak jsme vznikly. Tady budeme ovšem hrát v trochu jiném seskupení (to víte - prázdniny).
3. Vzhledem k tomu, že jsme tu poprvé, tak by se hodilo „Jaká bude“. A jaká bude? No přeci loutkářská.
4. Na kterém divadle? Na každém bere člověka něco jiného. A jestli myslíte na tom našem? Tak

nás bere, no spíš dostává, když se naše pidiiloutky rozhodnou, že se... no... že se prostě rozloží!

5. Maková panenka, Krteček (že se nebál tygra), Limonádový Joe a Taťka Šmoula.

6. Třeba kolik je hodin. Protože tady je třeba dbát včasných příchodů. A teď bychom chtěli položit otázku my vám: co znamená na loutkářské Chrudimí červená, bílá a černá barva? (Jsme moc zvědavé, Pidiženušky.)

Za redakci: Martin - trikolóra města Chrudim, Kamil - červená: krev, černá: smrt, bílá: prachy, Klára - nevím, na to nejde odpovédět.

RÁMUS PLZEŇ (včerejší)

1. Kamasutra
 2. Poloha v Kamasutře na straně 69 - muž leží, žena opodál
 3. 54. LCH
 4. Játra a ledviny
 5. Vodníček Slzínek
- Opravdu Slzínek? Ne!!!

a další budou až zítra (málo místa)

Marek Zákostelecký

Na svá „chrudimská léta“ přijel zavzpomínat scénograf hradeckého Draku, herec Nejhodnějších medvídků, hostující režisér plzeňské Alfy, hráč na dudy,... Marek Zákostelecký. Přestože byl právě zachutnán do pívka, byl vstřícný i k rozhovoru.

Co se ti vybaví, když se řekne „Loutkářská Chrudim“?

Těch jsem jich pro mě hodně. Ale nejvíc se mi asi vybaví to šedý ráno těsně před svítáním.

Někdy jsi tu byl jako porotce. Vybavuješ si nějaké představení, které tě opravdu vzalo?

Myslím, že hned ten první ročník, kdy jsem sem přijel - v roce 1986 - to byl Edward od „C“ Svitavy. Nechtěl bych

nikomu křivdit, ale myslím, že od té doby jsem tady nic lepšího neviděl.

Jaký je rozdíl mezi amatérským a profesionálním loutkovým divadlem?

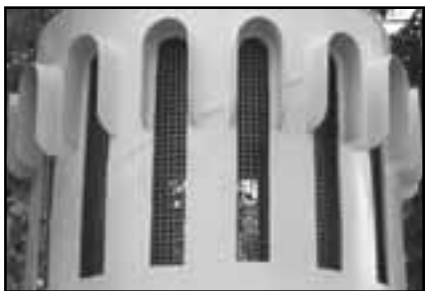
Já, kromě toho, že se divadlem živím, hraju ještě s Nejhodnějšími medvídky, takže ten rozdíl je nabíledni. Když se tím člověk živí, pořád je to jenom práce. A i když je to jeho koníček, tak jde ráno v devět do práce. Naopak, když někde jedeme s Medvídkama, užijeme si to beze zbytku. To znamená: sami si naložit, vyložit, postavit, zahrát a pak až za odměnu si dát pár pivek. Myslím, že speciálně my to děláme hlavně kvůli té žízni....

...řekl Marek a osvěžil vzpomínku dalším lokem.

VAŠKOVA TŘETÍ HÁDANKA

Uhodnete, co je na fotografii?
S výsledky přijďte opět za Dezdemonou na schody v 19.45.

Vyhodnocení Vaškovy druhé hádanky:
Na fotografii byla patice lampy veřejného osvětlení.

ROUBINKOVÁ

Ohlasy dětí na představení

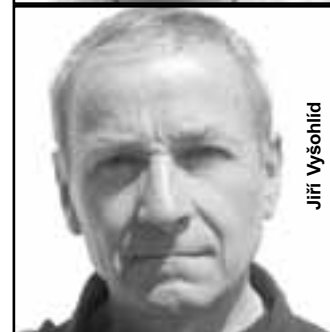
Jaké bylo nejlepší představení?

- Plechové pohádky (asi 3x).
- Žížaly.
- Taky žížaly (ještě asi 8x).
- Kohout.
- Vodníci.
- O těch dvou princích.

rozstříhej

Jana Štrbová

Jiří Výšohlíd

Kateřina Čejková

Richtrovi

Romana Zemenová

Zdeněk, Svatava a Kniha

SEMINÁŘEZ

loutky, kde seberou...

...a kde se berou nápady

Seminář I Věci mohou být čímkoliv, ale musí se jim to říct

Páteční odpoledne strávili ve sběrných surovinách a hledali zajímavé a podnětné předměty, se kterými jsme je už v sobotu zastihli v učebně. V přestávkách žonglují na dvorku.

jede, jede poštovský ...

Seminář C Od nápadu k inscenaci

V semináři Cé panuje mysticky zá-dumčivá nálada. Vstoupili jsme ve chvíli, kdy vedli intelektuální rozpravu na téma: Vděčnost jeřába.

odpovědný lektor...

medvědi v letu...

Seminář H Divadlo obrazu a zvuku

Do vlastních rukou. Rekomando. Neklopit. Pozor křehké. Doporučně. To jsou pojmy, kterými se to hemží v semináři H. Příprava na poštovní píseň vrcholí. Když jsme odcházeli, t'ukali na sklo oken holoubci (poštovní).

Seminář B Hlasové herectví s loutkou, ale ne jenom to...

V tomto semináři to lítá. Práce s medvědy je holt medVÉDA. Ve vzduchu medvědi: Veverka, Filip, Méďa, Tlapička, Vojta, Báča, Myšáček, Michal, Míša, Medvěd. Jejich lety ve vzduchu byly koordináčním cvičením. A co medvědí hlasy? Máte-li štěstí, uslyšíte za dveřmi podivné zvuky, pokud máte ještě větší štěstí, David vám je předvede na živo-exklusivně pro Knihu: „Kdb-sjxbxjhedbxcjdvd“

pě nová loutka...

Seminář F Karikatura, charakter, pohyb

Již při vstupu do budovy zdravky je cítit seminář eF, smrdí zkrátka prací (s toxickými lepidly). Všude se tu už rýsuji ztrhané rysy budoucích postav.

Krátký rozhovor s pěnovým Kašparem:
„Jak se Vám tady líbí?“
„Jsem takovej pěnovej. Bla blaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa.“
(a pak mu spadla čelist, ta spodní)

tady něco smrti...

KŘESLO PRO HOSTA Vzpomínky na Miladu Mašatovou Dnes ve 22.30 v salónku Súva v Muzeu.

Ahoj a nazdar, všeobecně milovaná Milado Mašatová!

Jako sentimentální dědek si pohrávám s představou, že si můj dopis budeš moci nějakou záhadnou cestou přečíst a že Ti možná v obklopení samých andělů přijde vhod jeho plebejská přizemnost. Dnešní chrudimská sešlost si chce zavzpomínat na Tvé dlouholeté pedagogicko - loutkářské působení a na Tvou zářivou osobnost. A já se omlouvám, že se omlouvám: dostavila se únava z veřejných akcí, z cestování, z rozhovorů o představeních, kterým přestávám rozumět. Nezvídám to velké množství tváří a jmen, trapně se pletu, někdy se daří zahrát to do nějakého srandovního autu, ale přestává to všechno jaksi fungovat. A tak si na Tebe zavzpomínám sám, v málo buzerované zahradě na břehu řeky Cidliny. A s potěšením si připomenu, jak jsme Tě po léta vnímali a jak se utvářelo naše „přátelství až za hrob“, řečeno jazykem starých románů...

Prvně jsem si všiml Tvého poněkud starosvětského účesu a připadala jsi mi jako industriální učitelka. Pak se nějak stalo, že jsme jeden večer chrudimského týdne trávili při anekdotách s Šefrny a dětskou porotou (Hladíková-Sokol) a tam jsem to na sebe prásknul. Nejen že ses neurazila, ale když se pak přešlo na anekdoty, vystříhla jsi jednu dost odvážnou tak, jak to dokáže jen opravdová dáma. Viděl jsem řadu inscenací tvých souborů - jistě je někdo systematicky připomene a zhodnotí. Ve mně zůstává nezapomenutelný dojem svěží tvořivosti, která z Tvých „dětí“ vyzařovala. Jako pedagog pimprlat dobře vím, jak je těžké mládež vést a ovlivňovat, aniž bychom jí vnucovali své nápady nebo dokonce svůj rukopis. Tvoje třídy (většinou pubertální krasavice) nebyly nikdy jen natrénovaným žactvem. Jejich účast byla tvořivá, ale i ukázněná a přitom zářivě úsměvná, radost pohledět...

Bylo přiznačné, že jsi svou kantorskou kvalitu ještě dovršila svým magisterským studiem na DAMU. Byl jsem oponentem Tvé diplomky a dala mi moc práce, abych měl čemu oponovat. Bylo víc než jasné, že diplomantka Tvých kvalit a zkušeností měla spíš na této škole už dávno učit...

Na co si ale vzpomínám nejraději: na naše dlouholeté handlování s písničkami. Znalí jsme jich oba spoustu, já spíš ty epické a groteskní, Ty zase naopak moravsky laděné „smuténky“. Jednu z posledních, kterou jsem od Tebe slyšel, bych ani zazpívat nedovedl. Víím jen, že začínala slovy:

Nezarostla ještě trním stará brána,
co jí procházela tmavooká panna...

A vidím jasné, jak tou branou procházíš Ty, věčná dívka Milada. Prošla jsi a už se prý nevrátíš. Proč taky? Všichni víme, že jsi pořád s námi.

Tvůj Honza Dvořák

Milada Mašatová - umělec, teoretik, pedagog, člověk

2. února 1934 - 23. června 2000

1949-52 vystudovala Pedagogické gymnázium v Olomouci a stala se učitelkou na 1. stupni ZŠ v Olomouci a v Horkách nad Moravou, od poloviny 60. let až do důchodu (1993) učila na LŠU/ZUŠ Žerotín v Olomouci. V letech 1962-4 a 1976-8 absolvovala dvouletá studia na katedře loutkářství DAMU, 1992-4 katedru výchovně dramatické DAMU. Od 60. let se pravidelně vzdělávala i v četných seminářích při Loutkářských Chrudimích, přehlídkách dětského divadla i na školeních pořádaných ústředím LŠU.

Odkud jen začít u osobnosti tak košaté a ucelené? Kde má kruh začátek? Tak třeba...

Milada Mašatová - umělec

Jako dramaturg měla zálibení především ve folklórních látkách - od lidové písně až po lidovou pohádku a také městy folklor, především kramářské písně a s nimi těsně sousedící tradiční hry tzv. lidových loutkářů. Druhou, nepříliš vzdálenou oblastí jsou moderní pohádky, začasté parafrázující pohádky lidové, mezi nimi zvláště ty s jemně parodickým nádechem. Spíš výjimkou jsou pásma prózy či poezie. Krom řady úprav a adaptací epických děl je též autorkou několika půvabných původních loutkových her, stále hraných i neloutkářů. Např. S drakem není legrace, Pohádky na modré nitě, Stojí hruška, Bajaja, Jak se hledají princezny, Princ Pomněnka, Tři království a asi nejslavnější Čtyři pohádky o jednom drakovi.

Jako režisér inscenovala na LŠU/ZUŠ Žerotín s cca 25-30 dětskými loutkářskými třídami desítky inscenací, jež vždy oscilovaly mezi divadlem a hrou. Milada tvořila divadlo formou cílevědomé hry a hrála si ve formě divadla. Milada milovala loutky, ale nikdy neupadla do pimprlování pro pimprlování. Věděla, že loutka je skvělý divadelní prostředek - ale jen jeden z mnoha, a hlavně jen prostředek. Její inscenace vynikaly vysokou výtvarnou kulturou a specifickým smyslem pro chytrý humor náznaku. Smysl pro zkratku projevovala i ve výtvarné složce a v akci. Tvořila poetické, ale přitom zemité a dynamické divadlo.

Milada Mašatová - teoretik, publicista a kritik

Milada Mašatová byla také fundovaným teoretikem. Napsala desítky článků, úvah a také publikace (včetně skript) k otázkám práce s loutkou, metaforiky a pedagogiky divadelně zaměřené dramatické výchovy. Psala do Čs. Loutkáře, Tvořivé dramatiky, ČTVRTletníku DDD...Mnohokrát byla v porotách. O slovo se nijak zvlášť nedrala, ale co řekla, mířilo skoro vždy do černého. Uměla komunikovat, to jest nejen mluvit, ale i naslouchat - a hlavně společně přemýšlet o vyřčeném.

Milada Mašatová - pedagog

Učila na základní škole, lidové škole umění (již přejmenovali na základní uměleckou školu), učila i na olomoucké univerzitě a nesčetněkrát byla lektorkou seminářů, dílen a školení. Věděla a uměla toho tolik, že její neúčast v pedagogickém sboru DAMU byla a zůstává s podivem. Byla báječným pedagogem, který cíl a rozvíjel, ba budoval vše, co teorie dramatické výchovy žádá, ale věděla i to, že práce musí mít nějaký obsah, směr a hmatatelný výsledek, jehož druhovou podobou v dramatické výchově je divadelní tvorba. Nikdy se od divadla neodtrhla - a ač původně učitelka, dobře vytušila, že specifické pedagogické působení dramatické výchovy spočívá právě v jejích divadelních možnostech, formách i obsazích. Umění jí vedlo k potřebě teorie, jež jí pomáhala ujasnit, jak a čím umění děti vychovává v procesu tvorby umění. Že byla umělkyní, nedokazují jen ceny, které získala, ale hlavně zážitky, které v divácích zůstávají i po letech. A že byla pedagogicky úspěšná, dosvědčují nejen desítky báječných lidí, které vyslala do života, ale i spousta zcela konkrétních osobností, které se osvědčují v dramatickových divadelním světě.

Milada Mašatová - člověk

Milada Mašatová byla osobností integrální a autentickou. Česky řečeno, její názory, práce a život jedno jsou: doma, ve škole, v divadle, na diskuzi i u psacího stroje. Její práce a její život, její ideály a její rodinný život, její divadlo a její vzhled byly v jednotě. Krása a ušlechtilost, o něž usilovala divadlem a dramatickou výchovou, vyzařovaly i z ní samotné. Vychovala dobře nejenom stovky svých žáků, ale také dvě dcery a něco málo vnoučat. Byla to žena moudrá a dáma toho jména, jakož i úcty hodná. I tím to byla žena krásná: vždy, i v cvičebním úboru elegantní, i v dobách těžkých dobře naladěná. A věc poslední: Dokázala odejít včas, na vrcholu svých sil i slávy, aniž rozmělnila či uvedla v pochybnost a úsměšek své dílo a osobnost. Díky tomu zůstane zachována v úctě a lásce - a nejen v análech.

Luděk Richter

AKTUALITY

VAŠE OBLÍBENÁ KNIHA:

(anketa v ulicích)

Harry Potter

Francouzská Helene: [Moje oblíbená kniha je, ale zapomněla jako se jmenuje. To je jeden muž, že bude pracovat na jeden hrad, protože to je na předminulý čas bude pracovat nahoře na jeden hrad a na tento hrad není co delat. Lidi čeká nepřítel. A jsou hory a za horama hory. To je legenda. Lidi čeká a čeká a čeká poušť a hora. Muž bude starý a starý a čeká čeká asi **Tartarská poušť** asi Sartre]

Idiot

Mach a Šebestová, že choděj na výlety.

Alchymista od Paula Coelho, protože je to knížka, nad kterou se člověk musí zamyslet. Jo a **Krteček a kalhotky**.

Pšáno v kóji od Kaisera, Maléřové a Lábusa, protože nás inspiruje k nekalým věcem.

Zločin a trest, protože je to takový pěkný.

Čtvrtý obratel od Jerryho Flinna, protože hlavní hrdina je nezlomný a splachovací. A druhá: **Co jsme to tatínkovi provedli**, protože pokrok se nedá zastavit.

Od Bukowského **Faktótum**, jediná kniha, co mě baví.

Dinotopia, protože je to dobrodružný a jsou tam dinosauři, který sice mluví, ale jinak je to podle skutečnosti.

Hoši od Bobří řeky, má to různý tajemství, třeba zelenou příšeru.

Rozhovor:
Jaké máte rád vtípy?
Kameňáky
Jak se vám líbí LCH 53?
Já na Chrudim kašnu.

Jak se vám líbí LCH53?
Otrava.

začínající umělkyně pod
dohledem teatrologa

divadlo žije, nikoliv účastníci
dětského semináře

bomba...

Flower-Power a byl to rámus

miláčka Chrudimi ulovila
redaktorka Knihy...

redakci se nepodařilo dostat se
na představení Jabloňové panny,
proto uvádíme pouze uvaděčku...

Hraje, šéfredaktoruje,
a ještě si stihne založit kancelář.
Najdete, kde se nalézá?

Hlasy z bedny

Chceme velkou diskusi o představení „Škola Kristova“! Jsme otfesení dějem. Jinak loutky dobrý, ale to není vše! Jak můžou! Co úcta ke Kristu, k nám...

Chrudim je tu. A kde jsou loutky???

Moc se mi to líbilo. Zase přijedu.

Michaela J.

Pohádky byly pěkné. Těšíme se na příští rok.

Michalka z Trutnova

Ahoj, nelíbí se mi letošní princip vstupenek na představení. Je to nedůstojné a složité. Proč zase nejsou kartičky s písmenem semináře na krku? Bylo by to lepší!

Hedvika za seminář!

Náramky jsou strašný.

Je to tu pěkné, ale málo představení.

Všichni jste moc skvělí a šikovní.

Karolína Kopecká 10 let

Když mám zaplacené místo do 3. řady, tak si na něj chci sednout a nééé jinak! Seminaristi ať si sednou klidně na schody.

FEIDIAZ

Je DNO sekta? Rád bych jim dal všechny svoje peníze.

Ezop

Pohoda časák-měním názor. Není nejhorší, ale stejně se snažte.

Pane Matija Solce: Mohu tě milovat? Chci tě milovat.

Drahá slovinská žábo, tvá očka mě nadobro okouzly, neměj mi to za zlé, ale miluji tě. Ctitelka.

Proč letos není bál?

Nelíbí se mi nový systém škrtcích náramků. Doufám, že příště se vrátíte k cedulkám. Jestli se bojíte půjčování cedulek, mohu vás ujistit, že náramky se půjčují také!

OMLUVA

Omlouváme se Terezce, že není Kristýnka, přestože její vtípy jsou také dobré

Jenom jsem se chtěla zeptat, jakou řečí mluvil ten norský bubeník Knuth Rasmussen. To, co tam máte napsané, není norština ani dánština ani švédština. Ta první věta by v norštině zněla asi takto: TAKK FOR SPORSMAL. HERER FINERE JENTER EN I NORGE. Jenom mě to zarazilo. (smajlíkový úsměv)

Dorka Boková

Milá Doro, děkujeme za upozornění „Norského bubeníka“ jsme si vzali do parády a zjistili jsme, že nejen že není Nor, ale ani bubeník.

Spasíbo Rižij Konopatoy

Tak jsme šli s rodinou do muzea

Expozice „mozaika“ je průřez dějin Chrudimska od pravěku po První republiku a je opravdu úžasná. Když vejdete, spustí se všechny slovní doprovody u všech vitrín dohromady, a tak nám paní průvodkyně poradila, pokud chceme něco slyšet a dozvědět se, že se máme přiklonit ke každé vitrině zvlášť. Tak jsme chodili a přikláněli se ke každé vitrině a dlouho poslouchali slovní doprovod exponátů. Také jsme zkoumali zvláštní zrcadlové efekty - člověk se nedívá na samotnou expozici, ale na vlastní odraz v zrcadle. Jedna z vitrín byla zvlášť zajímavá. Dlouho jsme ji zkoumali, až přišel další návštěvník a povídá: „Promiňte, že vás tak zkoumám, ale já jsem si myslela, že jste taky exponáty.“

Grmelovi.

nakrmte si svou redakci...

Rozhovor s paní zmrzlinářkou (tou točenou)

Poznáte, že je Loutkářská Chrudim?

Poznám. Podle lidí, výzdoby, podle toho, že chodí víc lidí do divadla.

A chodí víc lidí i na zmrzlinu?

No... O malinko víc.

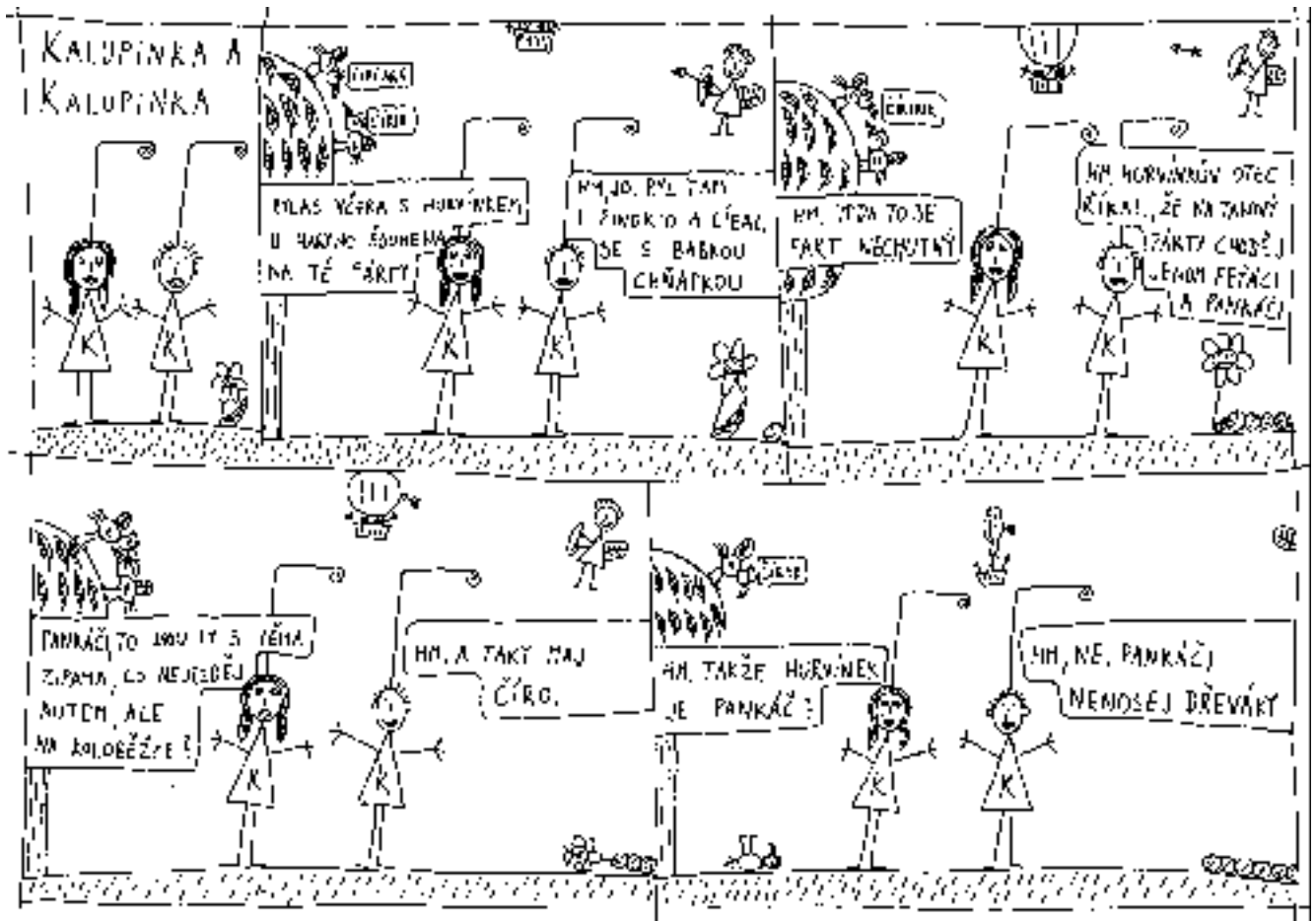
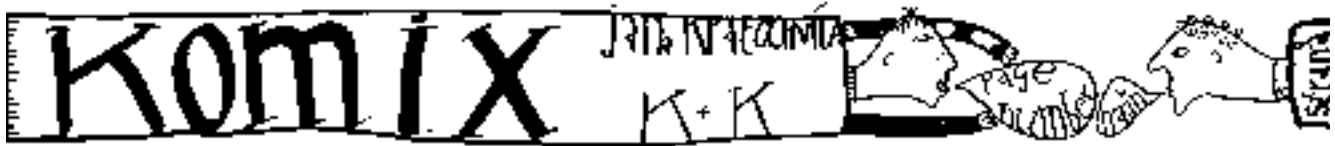
Myslíte, že loutkáři mají rádi zmrzlinu?

Myslím, že mají.

Jaká je vaše oblíbená kniha?

Devadesát tři od Victora Huga.

Děkuju J.

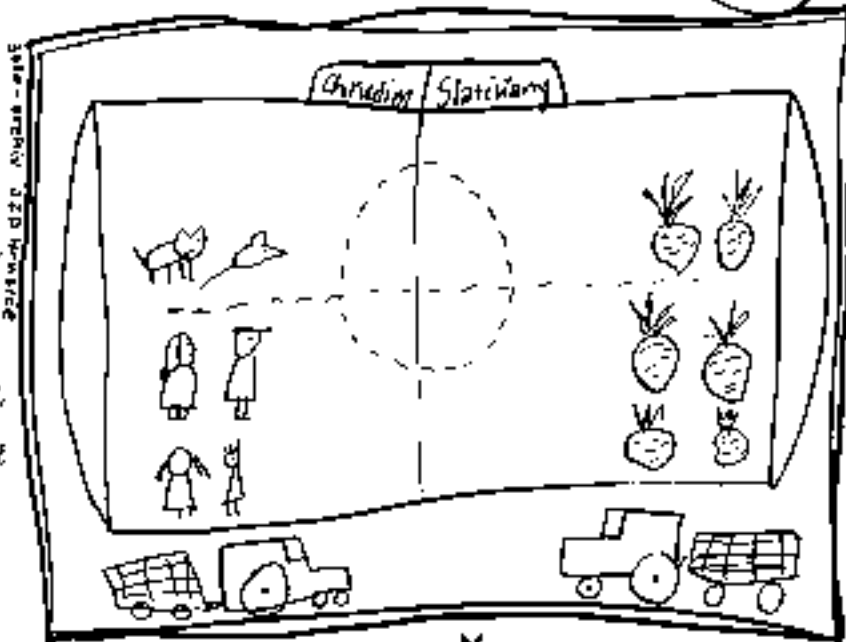

Z domova:

(Chrudim - Blatná) -
 Na poli přetahované se utkalo
 naše družstvo ve složení: Bab-
 ka, Dědek, Vnučka, Vnuček, koč-
 ka, Pejsek a Myška s družstvem
 klubu Řepa - Blatná.

Po celou dobu zápasu byla
 ve velké výhodě strana soupeře,
 po druhém poločase ale začala
 obě přespolní družstva pomýšlet
 na remízu, ale pak Vnučka
 nečekaně dorazil za pomoci
 Pejka a Myška pak na samém
 závěru zápasu hravě přehoupí
 výhru na stranu našich.

(BK)

Ze světa

(Japonsko) - Lungchanping a Lun-
 ghenpong vyší sobě na pingpong.
 Nejdrív pinknul Lungchanping,
 potom panknul Lungchanpong
 potom..... pak..... potom....
 pak... póngtom... ..pinktom...
 ..pank... ..pung... ..pank...

(-W-)

(Japonsko) -
 Soutěž v poli-
 dání nok ú
 vyhrál rekord-
 ním výkonem
 3,14 hamburský
 rekordman
 japonského pivo-
 dár pínoký-jé

(-JK-)

toto číslo Vám přináší.....

Bára

